

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7319/2021
30.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Митровић, адвокат из ..., против тужених НИД „Color Media International“ ДОО из Новог Сада, ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Вуловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 240/20 од 16.07.2021. године, у седници од 30.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 240/20 од 16.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 559/2019 од 26.05.2020. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезани су првотужени и друготужена да јој на име повреде угледа и части солидарно исплате 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом другим изреке обавезани су првотужени и трећетужени да тужилци на име повреде части и угледа солидарно исплате 70.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезу првотужени и друготужена да јој на досуђени износ исплате законску затезну камату за период од 27.06.2017. године до 26.05.2020. године. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезу првотужени и трећетужени да јој на досуђени износ исплате законску затезну камату од 27.06.2017. године до 26.05.2020. године. Ставом петим изреке обавезани су првотужени и друготужена да тужилци на име повреде права на аутентичност солидарно исплате 10.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке обавезани су првотужени и трећетужени да тужилци на име повреде права на аутентичност солидарно исплате 10.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставовима седмим и осмим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да јој тужени на досуђене износе исплате законску затезну камату за период од 27.06.2017. године до 26.05.2020. године. Ставом деветим изреке тужени су обавезани да тужилци накнаде трошкове парничног поступка у износу од 74.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 240/20 од 16.07.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем, четвртном, седмом и осмом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој првотужени и друготужена солидарно исплате 70.000,00 динара на име повреде угледа и части са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој првотужени и трећетужени солидарно исплате 70.000,00 динара на име повреде угледа и части са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој првотужени и друготужена солидарно исплате 10.000,00 динара на име повреде права на аутентичност са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом петим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу шестом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој првотужени и трећетужени солидарно исплате 10.000,00 динара на име повреде права на аутентичност са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом шестим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става девог изреке првостепене пресуде, тако што је тужиља обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.400,00 динара. Ставом седмим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, првотужени је издавач часописа „Свет“ и „Скандал“, друготужена је одговорни уредник часописа „Свет“, а трећетужени је одговорни уредник часописа „Скандал“. Спорни текстови били су објављени дана ...2017. године у часопису „Скандал“ под насловом „...“ и дана ...2017. године у часопису „Свет“ под насловом „...“, са садржином наведеном првостепеном и другостепеном пресудом. Уз текст су објављене три фотографије на којима је тужиља са ГГ, са пратећим текстовима који су наведени нижестепеним пресудама, а који се односе на пољубац тужиље и ГГ. Такође, на веб страници интернет портала „Скандал РС“ објављена је иста фотографија, уз пратећи текст наведен пресудама, који се односи на сексуално опредељење ГГ и пољубац са тужиљом. Након објављивања наведених текстова, тужиља је на јавним местима и у комшилуку била изложена добацивању од стране непознатих особа, које су је називале погрдним именима, чему је била изложена и на ... на коме ради као ... Због наведених текстова и пратећих фотографија тужиља месец дана није разговарала са родитељима, пријатељи су је избегавали и окончана је

њена веза са партнером. Поводом тих догађаја тужила се обратила психологу од кога је добила одговарајућу терапију.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да су тужени као издавач и одговорни уредници медија повредили част, углед и аутентичност тужиле поступањем без дужне новинарске пажње, јер нису водили рачуна да се на спорним фотографијама поред особе која је јавна личност налази и тужила која то није, а чију сагласност за објављивање фотографије нису тражили. Оцењено је да тужила није била свесна да је фотографисана, па се не може сматрати да се није противила фотографисању, односно да је знала да се то чини ради објављивања. Зато је првостепени суд оценио да је тужилин захтев за накнаду нематеријалне штете основан, због повреде части и угледа, као и права на аутентичност, јер је у јавности приказана као особа хомосексуалне оријентације, иако то није тачно. Због тога је првостепени суд делимично усвојио тужбени захтев, сматрајући да према одредби члана 82. став 2. тач. 2. и 6. Закона о јавном информисању и медијима у конкретном случају нису били испуњени услови да се лични запис тужиле објави без њеног пристанка, јер интерес јавности да се упозна са записом не претеже у односу на интерес да се спречи објављивање.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд је оценио да је у побијаној другостепеној пресуди правилно примењено материјално право када је првостепена пресуда потврђена у делу којим је одбијен тужбени захтев, а преиначена у усвајајућем делу тако што је тужбени захтев тужиле у целости одбијен као неоснован.

Чланом 80. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је, између осталог, да се информације из приватног живота, односно фотографски запис лика не може објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, односно лица чији лик запис садржи. Међутим, спорна фотографија садржи препознатљив лик особе о којој се извештава, односно ГГ која је јавна личност, али не и особе која је са њом на фотографији, чији лик је сликан из профила, заклоњен и непрепознатљив. Тужила је ... на ... који је врло посећен, и који такође посећују и особе познате једном делу јавности, за које постоји изражено интересовање, па самим тим и интересовање медија који о њима извештавају. Конкретном приликом када је настала спорна фотографија, тужила је размењивала контакте и пољупце са особом која је јавна личност, што је тужили било познато, па је могла очекивати да ће постати предмет интересовања јавности и медија који прате и бележе кретање и активности јавних личности.

С обзиром на наведено, правилан је закључак другостепеног суда да је тужилино понашање у конкретном случају дало повода за објављивање спорне фотографије, односно информације, чему се она није противила, иако је морала знати да ће информација о јавној личности са којом је била у контакту бити објављена. Зато су испуњени услови из члана 82. став 2. тач. 3. и 6. у вези члана 1. Закона о јавном информисању и медијима да се лични запис изузетно објави без пристанка лица на који се он односи, јер се може сматрати да интерес јавности претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информације. Такође, предметни текстови који прате фотографију не садрже информацију о томе ко је особа која је сликана са особом која је јавна личност, већ само њен физички опис, што не представља одређење које би

тужиљу могло учинити препознатљивом у јавности. Спорни текстови садрже само физички опис женске особе која је фотографисана са јавном личношћу, и ни једну информацију о томе о којој се особи ради, нити било које друго ближе одређење које би тужиљу могло учинити препознатљивом у јавности, већ је пажња аутора текста све време усмерена на јавну личност, а не на тужиљу. Зато је правилан закључак другостепеног суда да у конкретном случају нису повређени част и углед тужиље и њено право на аутентичност.

С обзиром да је на спорним фотографијама лик тужиље приказан тако да је непрепознатљив широј јавности, правилан је закључак другостепеног суда да тужиља није доказала да су управо спорне фотографије довеле до тога да се однос околине у којој живи и ради према њој промени, нарочито у ситуацији када је пољубац тужиље са јавном личношћу на спорним фотографијама снимљен на јавном месту које је изузетно посећено и чији посетиоци су догађају сведочили, па је и то разлог да се тужиљино име повеже са садржајем фотографије.

С обзиром на наведено, ревизијом тужиље неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да тужиља није могла нити морала знати да ће информације о јавним личностима, са којима се она среће по природи свог посла, бити објављене у медијима.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић